

Budskap fra Den hellige Far

i anledning den XIX verdensdagen for de syke

(11. februar 2011),

oversatt av Christine Behncke Thielemann

Ved hans sår ble dere leget (1 Pet 2, 24)

Kjære brødre og søstre!

Hvert år på dagen til vår Frue av Lourdes feirer kirken også verdensdagen for de syke. Denne anledningen som kom etter et ønske fra pave Johannes Paul II, blir en god mulighet til å reflektere over lidelsens mysterium og gjøre våre menigheter og samfunn mer lydhøre for våre syke brødre og søstre. Hvis hvert menneske er vår bror må de syke blant dem stå om så mer i sentrum for vår oppmerksomhet slik at ingen av dem føler seg glemt eller utestengt. Målet for humanismen viser seg i forholdet mellom lidelse og de som lider. Dette gjelder for hver enkelt så vel som for fellesskapet. Et samfunn som ikke kan ta opp i seg lidende medlemmer og som er ute av stand til å hjelpe dem, er et brutalt og inhumant samfunn. (*Encyclica Spe Salvi*, 38). Initiativ som blir organisert i hvert bispedømme som markering av denne dagen bør tjene som et stimulus for å gjøre omsorgen for de lidende stadig mer effektiv, især med tanke på den store feiringen som vil finne sted i 2013 på Mariavalfartsstedet Alltoetting i Tyskland.

1. Jeg har ennå det øyeblikket i mitt hjerte da jeg i løpet av et pastoralbesøk i Torino kunne stanse opp foran det hellige likkleddet, kunne fordype meg og be foran dette lidende ansiktet som inviterer oss til å reflektere over hvordan Han ikke bare tok på seg alle menneskers lidelse til alle tider og alle steder, men også vår smerte, våre vanskeligheter, våre synder. Hvor mange troende har i løpet av historien passert foran dette likkleddet som har vært svøpt rundt et korsfestet menneske og som fullstendig sammenfaller med det Bibelen beretter om Kristi lidelse og død! Å betrakte dette kleddet er en oppfordring til ettertanke over det den hellige Peter skriver: Ved hans sår ble dere leget (Peters første brev 2:24). Guds sønn led, døde, men stod opp igjen og nettopp derfor er hans sår et tegn på vår frelse, på tilgivelse og gjenforening med Faren. Det ble også en prøve på disiplenes tro, på vår tro; hver gang Vår Herre snakker

om sin lidelse og død, forstod de ikke, de vegret seg, de avslo selve tanken. For dem som for oss står lidelsen som noe hemmelighetsfylt, noe som er vanskelig å akseptere og bære. De to disiplene fra Emmaus vandret tungsindige og triste på grunn av hendelsene de dagene i Jerusalem. Det var bare da den oppstandende vandret et stykke med dem på veien at det åpnet seg en ny visjon for dem (se Lk 24:13-31). Selv apostelen Thomas slår fast vanskelighetene han har med å tro på den forløsende lidelsesveien: Før jeg får se merkene etter naglene i hendene hans og får legge fingeren i merket og hånden i siden hans, kan jeg ikke tro! (Joh 20:25). Men før Kristus viser sårene sine blir svaret hans omgjort til en rørende trosbekjennelse: Min Herre og min Gud (Joh: 20:28). Det som først var et uoverstigelig hinder fordi det var et tegn på Jesu åpenbare mislykkethet, ble i møtet med den Oppstandende et bevis på den seirende kjærligheten: ”Bare en Gud som elsker oss så høyt at han tar på seg våre sår og vår lidelse, og især den uskyldiges lidelse, er verdt vår tro.” (Urbi et Orbi-budskap, påsken 2007).

2. Kjære syke og lidende, det er nettopp gjennom Kristi sår at vi kan se, med øyne fulle av håp, alt ondt som hjemsøker menneskeheten. Gjennom sin oppstandelse har Herren ikke avskaffet lidelse og ondskap i verden, men Han har tatt det ved roten. Han stod opp mot det ondes kraft med sin allmektige kjærlighet. Slik har han vist oss at veien til fred og glede er kjærlighet: ”Slik som jeg har elsket dere, skal dere elske hverandre (Joh 13:34). Kristus, dødens beseirer, lever midt i blant oss. Vi sier med Thomas: ”Min Herre og Gud”, la oss følge Vår Herre rede til å bruke våre liv for våre brødre og søstre (se Joh 3:16) og slik bli budbærere om en glede som ikke frykter smerte, gleden over oppstandelsen.

Den hellige Bernhard sa ”Gud kan selv ikke lide, men Han kan lide med oss. Gud, den menneskeliggjorte tro og kjærlighet, ønsket å lide for oss og med oss. Han ble menneske så Han kunne *lide med* oss mennesker, i virkeligheten, med kjøtt og blod. I hver menneskelige lidelse er derfor en trådt inn som deler smerten og utholdenheten, i all lidelse brer *con-solatio* seg, trøsten fra Guds deltakende kjærlighet for å la håpets stjerne kunne reise seg på himmelen (se Encyclica *Spe Salvi*, 39).

Jeg gjentar dette budskapet til dere, kjære brødre og søstre, slik at også dere, gjennom deres lidelse, deres liv og deres tro kan bli vitner til dette.

3. Når vi ser fremover mot møtet i Madrid i mai 2011 for verdens ungdomsdag, vil jeg særlig sende en tanke til unge mennesker som opplever å lide av sykdom. Ofte skaper Korset, Kristi lidelsesvei frykt fordi det ser ut til å være livets motstykke. I virkeligheten er det omvendt! Korset er Guds ”ja” til menneskeheten, det høyeste og mest intense uttrykk for hans kjærlighet og kilden fra hvilken det evige liv springer ut. Fra Jesu gjennomborete hjerte springer dette guddommelige livet frem. Han alene er i stand til å befri verden fra det onde og få sitt rettferdige, fredfulle og kjærlighetsfylte rike til å vokse, dette riket vi alle higer etter (se *Budskap til verdens ungdomsdag 2011*, 3). Kjære unge mennesker, lær og ”se” og ”møte” Jesus i eukaristien, hvor han blir virkelig for oss og slik gjorde seg til mat for vår reise, men vit hvordan dere skal gjenkjenne ham og tjene ham i de fattige, i de syke, i våre brødre og søstre som lider og har vanskeligheter, som trenger deres hjelp (se *Budskap til verdens ungdomsdag*, 4). Til alle dere unge mennesker, både syke og friske, gjentar jeg min invitasjon til å skape broer av kjærlighet og solidaritet slik at ingen føler seg alene, men i Guds nærhet og som en del av hans barns store familie (se *Generalaudiens* 15.11.2006).

4. Når vi betrakter Kristi sårmerker retter våre blikk seg mot det aller helligste hjerte der Guds kjærlighet kommer til syne. Det hellige hjerte er den korsfestede Kristus med siden åpnet av lansens, med blod og vann rennende fra såret (se Joh 19:34), ”symboler på Kirkens sakramenter, slik at alle mennesker tiltrukket av Frelserens hjerte, kan øse av kilden til evig frelse” (*Missale Romanum, forord til høytidligheten for Jesu hellige hjerte*). Især dere, kjære syke, føler nærheten til dette kjærlighetsfylte hjertet, dere styrker og lesker dere med tillit og glede fra denne kilden og ber: ”Vann fra Kristi side, vask meg. Kristi lidelse, styrk meg. Å gode Jesus, hør min bønn. Gjem meg i Dine sår. (*St. Ignatius av Loyolas bønn*).

5. Helt til slutten av dette mitt budskap til den neste Verdensdagen for de syke, vil jeg gjerne få uttrykke min hengivenhet til hver enkelt av dere. Jeg tar del i deres lidelser og håp som dere lever i hver dag i forening med den korsfestede og oppstandene Kristus så han gir dere fred og helbredelse i hjertene. Sammen med ham våker også jomfru Maria over dere, Maria som vi tillitsfullt påkaller som *Du, sykes helbreder* og *Du, de bedrøvedes trøster*. Ved korsets fot gikk Simons profeti i oppfyllelse: Hennes morshjerte er gjennomboret (se Lk 2:35). Fra dypet av hennes smerte, gjennom deltakelsen i hennes Sønnens smerter, er Maria blitt skikket til å akseptere sin nye oppgave: Å bli Kristi mor. I korsfestelsestimen presenterer Jesus hver av

sine disipler for henne og sier til dem: Der er din sønn (Joh, 19:26-27). Hennes moderlige medlidenhet med sønnen blir til moderlig medlidenhet med hver enkelt av oss i vårt dagligliv (ref. *Preken i Lourdes*, 15. september 2008).

Kjære brødre og søstre, på denne verdensdagen for de syke, vil jeg også invitere våre myndigheter til å investere mer i helsefremmende strukturer som gir hjelp og støtte til de lidende, fremfor alt til de fattigste og til dem som trenger det mest. I det jeg i tankene vender meg til alle bispedømmer sender jeg varme hilsener til biskoper, prester, ordensfolk, prestestudenter, helsearbeidere, frivillige og alle som vier seg til kjærlighetsfylt å arbeide med pleie og lindring av sårene til enhver syk bror eller søster på sykehus, sykehjem eller i familiene; i de sykes ansikter må dere bestrebe dere etter å se Ansiktet i ansiktet, Kristi ansikt.

Jeg forsikrer dere alle om at jeg vil huske dere i mine bønner og skjenker hver enkelt av dere min Apostoliske velsignelse

Fra Vatikanet, 21. november 2010 på festen for Kristus, universets konge.

BENEDICTUS PP XVI